

Privremena verzija

PRESUDA SUDA (deveto vijeće)

14. veljače 2019.(*)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 143. stavak 1. točka (d) – Izuzeća od PDV-a po uvozu – Uvoz nakon kojeg slijedi isporuka unutar Zajednice – Daljnja isporuka unutar Zajednice – Utaja poreza – Odbijanje izuzeća – Pretpostavke”

U predmetu C-531/17,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Verwaltungsgerichtshof (Visoki zemaljski upravni sud, Austrija), odlukom od 29. lipnja 2017., koju je Sud zaprimio 8. rujna 2017., u postupku

Vetsch Int. Transporte GmbH

uz sudjelovanje:

Zollamt Feldkirch Wolfurt,

SUD (deveto vijeće),

u sastavu: K. Jürimäe (izvjestiteljica), predsjednica vijeća, E. Juhász i C. Vajda, suci,

nezavisna odvjetnica: J. Kokott,

tajnik: K. Malacek, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 27. lipnja 2018.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Vetsch Int. Transporte GmbH, P. Csoklich, *Rechtsanwalt*,
- za Zollamt Feldkirch Wolfurt, G. Kofler, u svojstvu agenta,
- za austrijsku vladu, F. Koppensteiner, D. Schwab i C. Pesendorfer, u svojstvu agenata,
- za vladu Helleničke Republike, M. Tassopoulou i G. Papadaki, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, B.-R. Killmann i F. Clutuche-Duvieusart, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisne odvjetnice na raspravi održanoj 6. rujna 2018.,

donosi sljedeće

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 143. točke (d) Direktive Vijeća

2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.; u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u) i članka 143. stavka 1. točke (d) te direktive, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2009/69/EZ od 25. lipnja 2009. (SL 2009., L 175, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 1., str. 289.; u daljnjem tekstu: izmijenjena Direktiva o PDV-u).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između Vetsch Int. Transporte GmbH (u daljnjem tekstu: Vetsch) i Zollamt Feldkirch Wolfurt (Carinski ured u Feldkirch Wolfurtu, Austrija; u daljnjem tekstu: carinski ured) o izuzeću od poreza na dodanu vrijednost (PDV) uvoza robe podrijetlom iz Švicarske u Austriju radi njezina prijenosa u Bugarsku.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Iz odluke kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku proizlazi da su deklaracije o puštanju u slobodan promet o kojima je riječ u glavnom postupku podnesene između 10. prosinca 2010. i 5. srpnja 2011. Budući da je Direktiva o PDV-u izmijenjena Direktivom 2009/69, za koju je rok za prenošenje istekao 1. siječnja 2011., odredbe Direktive o PDV-u i izmijenjene Direktive o PDV-u primjenjive su u glavnom predmetu.

Direktiva o PDV-u

4 Člankom 2. stavkom 1. točkom (d) propisuje se sljedeće:

„Sljedeće transakcije podliježu PDV-u:

[...]

(d) uvoz robe.”

5 Članak 17. stavak 1. prvi podstavak te direktive glasi kako slijedi:

„Prijenos robe, koji provodi porezni obveznik, a koja čini dio njegove poslovne imovine, u drugu državu članicu smatra se isporukom robe uz naknadu.”

6 U skladu s člankom 138. navedene direktive:

„1. Države članice dužne su izuzeti isporuku robe koju otprema ili prevozi na odredište izvan njihova teritorija ali unutar [Europske unije] prodavatelj ili osoba koja stječe robu, ili netko drugi u njegovo ime, za drugog poreznog obveznika ili za pravnu osobu koja nije porezni obveznik koja djeluje kao takva u državi članici osim one u kojoj otprema ili prijevoz robe započinje.

2. Uz isporuku robe iz stavka 1., države članice dužne su izuzeti sljedeće transakcije:

[...]

(c) isporuku robe, koja se sastoji od prijenosa u drugu državu članicu, koja bi bila imala pravo na izuzeće u skladu sa stavkom 1. i točkama (a) i (b) da je bila izvršena u korist drugog poreznog obveznika.”

7 Članak 143. te direktive glasi:

„Države članice obvezne su izuzeti sljedeće transakcije:

[...]

(d) uvoz robe koja je otpremljena ili prevezena iz treće teritorije ili treće zemlje u državu članicu osim one u kojoj otprema ili prijevoz robe završava, ako je isporuka takve robe od strane uvoznika određena ili priznata u skladu s člankom 201. kao osobe odgovorne za plaćanje PDV-a izuzeta u skladu s člankom 138.;

[...]

8 U skladu s člankom 201. Direktive o PDV-u:

„Pri uvozu je PDV dužna platiti osoba ili osobe koje država članica uvoza odredi ili prizna kao osobe koje su odgovorne za plaćanje poreza.”

Izmijenjena Direktiva o PDV-u

9 Članak 2. stavak 1. točka (d) i članci 138. i 201. izmijenjene Direktive o PDV-u sadržavaju izraze istovjetne onima odgovarajućih članaka Direktive o PDV-u. Nasuprot tomu, članak 143. izmijenjene Direktive o PDV-u glasi:

„1. Države članice oslobađaju od poreza sljedeće transakcije:

[...]

(d) uvoz robe koja je otpremljena ili prevezena iz treće teritorije ili treće zemlje u državu članicu osim one u kojoj otprema ili prijevoz robe završava, ako je isporuka takve robe od strane uvoznika određena ili priznata u skladu s člankom 201. kao osobe odgovorne za plaćanje PDV-a izuzeta u skladu s člankom 138.;

[...]

2. Oslobođenje od poreza navedeno u stavku 1. točki (d) se primjenjuje u slučajevima kad nakon uvoza robe slijedi njezina isporuka, oslobođena od plaćanja poreza na temelju članka 138. stavka 1. i stavka 2. točke (c) samo ako je uvoznik u trenutku uvoza nadležnim vlastima dostavio barem sljedeću informaciju:

(a) svoj identifikacijski broj za PDV, koji je izdan u državi članici uvoza ili identifikacijski broj za PDV svog poreznog predstavnika koji je obavezan platiti PDV, izdan u državi članici uvoza;

(b) identifikacijski broj za PDV kupca, kojem je roba isporučena u skladu s člankom 138. stavkom 1., izdan u drugoj državi članici, ili svoj identifikacijski broj za PDV koji je izdan u državi članici u kojoj otprema ili prijevoz robe završava, ako je roba predmet prijenosa u skladu s člankom 138. stavkom 2. točkom (c);

(c) dokaz da je uvezena roba namijenjena prijevozu ili otpremi iz države članice uvoza u drugu državu članicu.

Međutim, država članica može uvjetovati da se dokaz naveden u točki (c) predloži nadležnim vlastima isključivo na zahtjev.”

Austrijsko pravo

10 U skladu s člankom 6. stavkom 3. prvim podstavkom Priloga Umsatzsteuergesetzu 1994 koji sadržava odredbe o unutarnjem tržištu (Zakon o porezu na promet iz 1994., u daljnjem tekstu: UStG iz 1994.), „od poreza je izuzet uvoz robe kojom se deklarant nakon uvoza neposredno koristi za isporuke unutar Zajednice; deklarant mora knjigovodstveno dokazati postojanje pretpostavki iz članka 7. tog priloga UStG-u iz 1994. Izuzeće se primjenjuje samo kada osoba za koju je poduzeće predmet uvezen obavlja i daljnju isporuku unutar Zajednice”.

11 Sukladno članku 26. stavku 1. UStG-a iz 1994., odredbe o carinama primjenjuju se analogijom na PDV po uvozu.

12 Na temelju članka 71.a Zollrechts-Durchführungsgesetza (Zakon o provedbi Carinskog zakonika), u slučajevima izuzeća od PDV-a po uvozu na temelju članka 6. stavka 3. Priloga koji sadržava odredbe o unutarnjem tržištu UStG-a iz 1994., deklarant je dužan platiti i porezni dug PDV-a po uvozu koji je nastao na temelju članka 204. stavka 1. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL 1992., L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.; u daljnjem tekstu: Carinski zakonik) ako se već ne smatra dužnikom na temelju članka 204. stavka 3. Carinskog zakonika.

Glavni postupak i prethodna pitanja

13 Vetsch je austrijsko društvo s ograničenom odgovornošću koje obavlja djelatnost prijevoza.

14 Izmeću 10. prosinca 2010. i 5. srpnja 2011. to društvo podnijelo je carinskom uredu, kao neizravni predstavnik dvaju društava sa sjedištem u Bugarskoj, K i B, deklaracije o puštanju u slobodan promet robe uvezene iz Švicarske. U tim deklaracijama Vetsch je zatražio korištenje izuzeća iz članka 6. stavka 3. UStG-a iz 1994. navodeći u tu svrhu „carinski postupak 42”. Dotična roba potom je stavljena u slobodan promet uz izuzeće od PDV-a po uvozu.

15 Odlukom od 6. rujna 2011. carinski ured zatražio je od Vetscha da plati PDV po uvozu za dotičnu robu, sukladno članku 204. stavku 1. Carinskog zakonika, zbog toga što nisu bile ispunjene pretpostavke za zatraženo izuzeće u navedenim deklaracijama. Vetsch je slijedom toga postao obveznik PDV-a. Dana 31. siječnja 2012. carinski ured odbio je prigovor koji je Vetsch podnio protiv te odluke.

16 Vetsch je podnio tužbu protiv odluke o odbijanju carinskog ureda pred Bundesfinanzgerichtom (Savezni financijski sud, Austrija), koji ju je kao neosnovanu odbio odlukom od 30. ožujka 2016.

17 Iz odluke kojom se upućuje zahtjev proizlazi da je taj sud smatrao utvrđenim da je prodavatelj robe o kojoj je riječ bugarskim primateljima prenio pravo raspolaganja tom robom dok se nalazi u Švicarskoj, to jest prije njezina carinjenja u Austriji. Nije utvrđeno da su ti primatelji to pravo izgubili u Bugarskoj. Navedeni primatelji prijavili su stjecanje robe unutar Zajednice na navedenoj robi, ali su bili odgovorni za utaju poreza u toj državi članici time što su nepravilno prijavili da su u korist Vetscha unutar Zajednice izvršili izuzetu isporuku robe o kojoj je riječ.

18 Vetsch je podnio reviziju pred sudom koji je uputio zahtjev protiv odluke Bundesfinanzgerichta (Savezni financijski sud).

19 Sud koji je uputio zahtjev pojašnjava da se u austrijskom pravu PDV po uvozu duguje ako nije ispunjena pretpostavka za izuzeće povezana s prijenosom nakon uvoza u Austriju iz članka 138. stavka 2. točke (c) Direktive o PDV-u. U tom slučaju, unutarnjim pravom propisuje se da je dužnik tog poreza osoba koja mora ispuniti tu pretpostavku, to jest, u ovom slučaju, dotični

bugarski primatelji, a Vetsch je njihov neizravni zastupnik. Ipak, u glavnom predmetu Vetsch se smatra solidarnim dužnikom navedenog poreza.

20 Prema mišljenju tog suda, oslobođenje od PDV-a po uvozu na temelju članka 143. točke (d) Direktive o PDV-u i članka 143. stavka 1. točke (d) izmijenjene Direktive o PDV-u ovisi o pitanju je li prijenos unutar Zajednice izuzet na temelju članka 138. stavka 2. točke (c) Direktive o PDV-u.

21 U tom pogledu on ističe da je Bundesfinanzgericht (Savezni financijski sud) smatrao da nisu ispunjene pretpostavke koje omogućavaju da se koristi takvo izuzeće temeljeći se na sudskoj praksi Suda prema kojoj korištenje izuzeća od PDV-a na temelju članka 138. stavka 1. Direktive o PDV-u treba odbiti poreznom obvezniku ako je on počinio utaju poreza ili ako je znao ili morao znati da je transakcija koju je izvršio bila dio utaje koju je počinio stjecatelj i nije poduzeo sve razumne mjere u svojoj moći da izbjegne tu utaju. Sud je u tom pogledu izjednačio prijenos unutar Zajednice s isporukom unutar Zajednice.

22 Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, sudska praksa Suda odnosila se na situacije u kojima se utaja odnosila na samu transakciju koja je bila predmet odbitka, izuzeća ili povrata PDV-a ili pak na transakcije koje su izvršene prije ili nakon nje. Međutim, okolnosti glavnog predmeta razlikuju se od onih prethodnih predmeta.

23 On navodi da je Bundesfinanzgericht (Savezni financijski sud) utvrdio da su dva bugarska poduzetnika o čijim je prijenosima unutar Zajednice riječ podnijela porezne deklaracije na kojima su navela stjecanje unutar Zajednice u Bugarskoj. Utaja poreza dogodila se tek u kasnijoj fazi transakcije, odnosno u okviru deklaracije nove isporuke unutar Zajednice robe o kojoj je riječ koju su izvršili ti poduzetnici, a čija je svrha bila preprodaja Vetschu. Navedeni poduzetnici neopravdano su izuzeli tu isporuku unutar Zajednice. Bundesfinanzgericht (Savezni financijski sud) utemeljio je svoju odluku na pretpostavci da se navedena isporuka nije dogodila. Iz odluke kojom se upućuje zahtjev proizlazi da je Bundesfinanzgericht (Savezni financijski sud) smatrao da ipak nije bilo utvrđeno da su na dan prijenosa unutar Zajednice navedene robe u Bugarsku isti poduzetnici već imali namjeru počiniti utaju u pogledu kasnije transakcije koja se odnosi na tu robu.

24 Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, iz sudske prakse Suda proizlazi da korištenje prava na odbitak ili izuzeće od PDV-a na temelju isporuke unutar Zajednice treba uskratiti ako je utaju poreza počinio sam obveznik.

25 U tom pogledu on ističe da se ta sudska praksa ne odnosi samo na obveznika koji je počinio utaju poreza nego i na obveznika koji je znao ili morao znati da je transakcija koju je izvršio dio utaje koju je počinio dobavljač ili drugi raniji ili kasniji trgovac u lancu isporuke.

26 Također se pita o relevantnosti te sudske prakse u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku jer se utaja poreza dogodila tek u kasnijoj fazi u lancu isporuke koja je uslijedila nakon prijenosa unutar Zajednice o kojem je riječ i stjecanja unutar Zajednice nakon toga prijenosa.

27 U tim je okolnostima Verwaltungsgerichtshof (Visoki upravni sud, Austrija) odlučio prekinuti postupak i Sudu uputiti sljedeća prethodna pitanja:

„1. Treba li uskratiti izuzeće prema članku 138. Direktive [o PDV-u] za isporuku unutar Zajednice iz jedne države članice ako porezni obveznik koji obavlja tu isporuku u drugu državu članicu doduše u drugoj državi članici prijavi stjecanje unutar Zajednice povezano s prijenosom unutar Zajednice, ali prilikom kasnije transakcije koja se oporezuje u drugoj državi članici počinu utaju poreza, na način da nepravilno prijavi isporuku unutar Zajednice oslobođenu od poreza iz te druge države članice?

2. Je li pri odgovoru na prvo pitanje relevantno je li porezni obveznik u trenutku isporuke unutar Zajednice već imao namjeru počinu utaju poreza u vezi s kasnijom transakcijom s tom robom?”

O prethodnim pitanjima

Prvo pitanje

28 Uvodno treba utvrditi da se prvo pitanje odnosi na izuzeće od PDV-a iz članka 138. Direktive o PDV-u. Međutim, iz navoda sadržanih u odluci kojom se upućuje zahtjev proizlazi da sud koji je uputio zahtjev želi znati treba li u situaciji poput one u glavnom postupku odbiti izuzeće od PDV-a na koje ima pravo uvoz robe iz treće zemlje u državu članicu koji ispunjava pretpostavke propisane u članku 143. točki (d) Direktive o PDV-u i u članku 143. stavku 1. točki (d) izmijenjene Direktive o PDV-u ako je ta roba potom prenesena u drugu državu članicu osobi koja je počinila utaju nakon tog prijenosa putem navedene robe.

29 S obzirom na prethodna razmatranja, treba smatrati da svojim prvim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 143. točki (d) Direktive o PDV-u i članak 143. stavak 1. točki (d) izmijenjene Direktive o PDV-u tumačiti na način da korištenje izuzeća od PDV-a po uvozu iz tih odredbi treba uskratiti uvozniku određenom ili priznatom kao osobe koja je odgovorna za plaćanje tog poreza u skladu s člankom 201. te direktive ako primatelj prijenosa unutar Zajednice nakon tog uvoza počinu utaju na transakciji izvršenoj nakon tog prijenosa i koja nije povezana s navedenim prijenosom.

30 U skladu s člankom 143. točkom (d) Direktive o PDV-u i člankom 143. stavkom 1. točkom (d) izmijenjene Direktive o PDV-u, države članice oslobađaju od poreza uvoz robe koja je otpremljena ili prevezena iz trećeg teritorija ili treće zemlje u državu članicu osim one u kojoj otprema ili prijevoz robe završava ako je isporuka takve robe od strane uvoznika određenog ili priznatog u skladu s člankom 201. te direktive kao osobe koja je odgovorna za plaćanje PDV-a izuzeta u skladu s člankom 138. navedene direktive.

31 Kao što je Sud već presudio, izuzeće od PDV-a pri uvozu uvjetovano je uvoznikovom daljnjom isporukom unutar Zajednice koja je sama izuzeta na temelju članka 138. Direktive o PDV-u i stoga ovisi o poštovanju materijalnih pretpostavki utvrđenih u tom članku (presuda od 20. lipnja 2018., Enteco Baltic, C-108/17, EU:C:2018:473, t. 47.). Isto vrijedi, kao u ovom slučaju, ako se isporuka robe sastoji u njezinu prijenosu na odredište druge države članice.

32 Člankom 138. stavkom 1. te direktive propisuje se da su države članice dužne izuzeti isporuku robe koju otprema ili prevozi na odredište izvan njihova teritorija, ali unutar Zajednice prodavatelj ili osoba koja stječe robu, ili netko drugi u njegovo ime, za drugog poreznog obveznika ili za pravnu osobu koja nije porezni obveznik a koja djeluje kao takva u državi članici osim one u kojoj otprema ili prijevoz robe započinje. Sukladno članku 138. stavku 2. točki (c) navedene direktive, osim isporuka iz stavka 1. te direktive, države članice dužne su izuzeti isporuku robe koja se sastoji od prijenosa u drugu državu članicu koja bi imala pravo na izuzeće u skladu sa stavkom 1. da je izvršena u korist poreznog obveznika.

33 U svrhe oslobođenja od PDV-a prijenos unutar Zajednice, koji je u članku 17. stavku 1. prvom podstavku Direktive o PDV-u određen kao prijenos robe koji provodi porezni obveznik, a koja čini dio njegove poslovne imovine u drugu državu članicu, izjednačen je, među ostalim, s isporukom unutar Zajednice čije je izuzeće od PDV-a propisano u članku 138. te direktive (vidjeti u pogledu odgovarajućih odredbi Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena porezna osnovica (SL 1977., L 145, str. 1.) presudu od 20. listopada 2016., Plöckl, C-24/15, EU:C:2016:791, t. 29.).

34 Međutim, u ovom slučaju, u pogledu navoda koje je dostavio sud koji je uputio zahtjev, treba smatrati, pod uvjetom provjere toga suda, da prijenos unutar Zajednice o kojem je riječ u glavnom postupku ispunjava pretpostavke navedene u članku 138. Direktive o PDV-u na koje se upućuje u članku 143. točki (d) te direktive i u članku 143. stavku 1. točki (d) izmijenjene Direktive o PDV-u.

35 Osim toga, iz odluke kojom se upućuje zahtjev ne proizlazi nijedan element koji bi omogućio zaključak da uvoz robe o kojem je riječ u glavnom postupku ne ispunjava druge pretpostavke izuzeća od PDV-a po uvozu propisane u dvama potonjim odredbama iz prethodne točke ove presude.

36 Stoga treba polaziti od pretpostavke da uvoz robe o kojem je riječ u glavnom postupku ispunjava pretpostavke izuzeća od PDV-a po uvozu propisane u članku 143. točki (d) Direktive o PDV-u i u članku 143. stavku 1. točki (d) izmijenjene Direktive o PDV-u.

37 Ipak, sud se pita o utjecaju transakcije utaje, izvršene u okviru isporuke unutar Zajednice nakon tog uvoza i kasnijeg prijenosa, na pravo korištenja izuzeća od PDV-a o kojima je riječ. Međutim, taj sud nema nikakvu sumnju u pogledu zakonitosti uvoza i prijenosa koji su prethodili isporuci unutar Zajednice na koju se odnosila utaja poreza.

38 Međutim, kao što je to Komisija istaknula u svojim očitovanjima podnesenim Sudu, u situaciji poput one u glavnom postupku uvoz nakon kojeg je uslijedio prijenos unutar Zajednice, s jedne strane, i isporuku unutar Zajednice na koju se odnosi utaja, s druge strane, treba smatrati transakcijama koje su neovisne jedna o drugoj.

39 Naime, treba utvrditi da članak 143. točka (d) Direktive o PDV-u i članak 143. stavak 1. točka (d) izmijenjene Direktive o PDV-u zapravo podrazumijevaju dvostruko izuzeće, odnosno prvo izuzeće od PDV-a koji se, sukladno članku 201. Direktive o PDV-u, uobičajeno duguje po uvozu i drugo izuzeće, na temelju isporuke ili prijenosa unutar Zajednice koji je uslijedio nakon tog uvoza.

40 Dakle, ako su ispunjene pretpostavke propisane u članku 143. točki (d) Direktive o PDV-u i u članku 143. stavku 1. točki (d) izmijenjene Direktive o PDV-u, na robu koja je otpremljena ili prevezena iz treće zemlje u Uniju PDV se duguje prvi put na temelju ne u državi članici na čijem državnom području je ona prvo uvezena, nego u državi članici dolaska otpreme ili prijevoza. Kao što je to istaknula nezavisna odvjetnica u točki 53. svojega mišljenja, svrha tih odredaba jest pojednostavnjenje radi olakšavanja prekogranične razmjene time što zbog izuzeća od poreza po uvozu može izostati odbitak pretporeza koji u suprotnom postoji u odnosu na PDV po uvozu koji se inače duguje.

41 U situaciji poput one u glavnom postupku, u kojoj je utaja o kojoj je riječ počinjena u Bugarskoj, u okviru isporuke unutar Zajednice s polaskom u tu državu članicu, na bugarskim tijelima je da uskrate korištenje izuzeća od PDV-a u vezi s tom isporukom.

42 Budući da je utvrđeno da se ta utaja ne odnosi na prijenos o kojemu ovisi dodjela izuzeća od PDV-a po uvozu iz članka 143. točke (d) Direktive o PDV-u i iz članka 143. stavka 1. točke (d) izmijenjene Direktive, to izuzeće ne može se odbiti uvozniku određenom ili priznatom kao osobe koja je odgovorna za plaćanje u skladu s člankom 201. te direktive u situaciji u kojoj, kao što proizlazi iz odluke kojom se upućuje zahtjev, nijedan element ne omogućava zaključak da je uvoznik znao ili morao znati da je ta isporuka nakon uvoza bila dio utaje koju su počinili bugarski primatelji.

43 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na prvo pitanje treba odgovoriti da članak 143. točku (d) Direktive o PDV-u i članak 143. stavak 1. točku (d) izmijenjene Direktive o PDV-u treba tumačiti na način da izuzeće od PDV-a po uvozu iz tih odredaba ne treba odbiti uvozniku određenom ili priznatom kao osobe koja je odgovorna za plaćanje tog poreza u smislu članka 201. Direktive o PDV-u u situaciji poput one u glavnom postupku u kojoj, s jedne strane, primatelj prijenosa unutar Zajednice nakon tog uvoza počinio utaju na transakciji nakon tog prijenosa i koja nije povezana s navedenim prijenosom i, s druge strane, nijedan element ne omogućava zaključak da je uvoznik znao ili morao znati da je ta kasnija transakcija bila dio utaje koju je počinio primatelj.

Drugo pitanje

44 Drugim pitanjem sud koji je uputio zahtjev pita koji bi mogao biti utjecaj, s obzirom na odgovor koji treba dati na njegovo prvo pitanje, okolnosti da je primatelj prenesene robe u trenutku njezina prijenosa unutar Zajednice već imao namjeru počinio utaju poreza na naknadnu transakciju koja se na nju odnosi.

45 Iz odluke kojom se upućuje zahtjev izričito proizlazi da u ovom slučaju nije bila utvrđena takva namjera. U tim okolnostima to pitanje, koje je hipotetsko, nije dopušteno.

Troškovi

46 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (deveto vijeće) odlučuje:

Članak 143. točku (d) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i članak 143. stavak 1. točku (d) te direktive, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2009/69/EZ od 25. lipnja 2009., treba tumačiti na način da izuzeće od poreza na dodanu vrijednost po uvozu iz tih odredbi ne treba odbiti uvozniku određenom ili priznatom kao osobe koja je odgovorna za plaćanje tog poreza u smislu članka 201. Direktive 2006/112 u situaciji poput one u glavnom postupku u kojoj, s jedne strane, primatelj prijenosa unutar Zajednice nakon tog uvoza počinio utaju na transakciji nakon tog prijenosa i koja nije povezana s navedenim prijenosom i, s druge strane, nijedan element ne omogućava zaključak da je uvoznik znao ili morao znati da je ta kasnija transakcija bila dio utaje koju je počinio primatelj.

Potpisi

* Jezik postupka: njemački